

FERHAT İLE ŞİRİN

EPİSOD 1

MASAL BÖYLE BAŞLAR...

Bir varmış. Bir yokmuş.

Bir varmış. Bir yokmuş.

Bir Ferhat varmış. Bir de Şirin. Bir de dağ. Ferhat, Şirin ve dağ.

Her şey işte böyle başlamış. Bir varmış. Bir yokmuş.

Aşk varmış.

Aşkları varmış. Onları insan yapan... Nasıl aşık olmuşlar?... İlk kim kime bakmış? Görmüşler mi birbirlerini yoksa kaderlerinde mi yazılıymış aşkları, kimse bunu bilememiş. Kaderin ne demek olduğunu.

Kimmiş Ferhat? Şirin kimmiş? Kimse bunu bilememiş. Bir Ferhat bilinmiş, bir de Şirin. Aşkları ve bir de dağ... masal işte böyle başlamış... Masal başlamış...

Ferhat Şirin'e aşıktı. Şirin de Ferhat'a... Şirin'ine kavuşması için dağı delmesi gerekti. Ferman böyleydi ve masal. Kader böyleydi... Dağı delmeye gitti Ferhat. Gidiş o gidiş....

Döndü mü Ferhat? Ferhat döndü mü? Deldi mi dağı? Kimse bunu bilemedi. Ferhat Şirin'in aşkı için – masal böyle buyurdu- dağı delmeye gitti. Gidiş o gidiş.

Ferhat. Şirin . Ve dağ... Masalımız işte böyle başlıyor.

Ferhat. Şirin ve dağ.... Masalımız işte böyle bitiyor.

Yazıyor masalcılar. Yazıyor halk ozanları. Yazıyor divancılar. Yazıyorlar. Ha babam de babam yazıyorlar. İşleri bu olduğu için... ya da başka işleri olmadığı için. Kurguluyorlar masalı. İstedikleri gibi. İstedikleri ve düşledikleri biçimde... Nedir kurgu olan? Masal mı? Hayat kurguladığımız kadar değil midir aslında? Hayal gücümüz değil midir tüm yaşadıklarımız ?... Kurgulayacaklar elbet...ve elbet yazacaklar . Yazıyorlar onlar da.... Tarih böyle yazılıyor. Çağlar. Tüm zamanlar. Masallar ve hayatlar... Yazıyorlar. Ferhat'a dair, Şirin'e dair. Dağa ve aşka dair. Aşka dair... Herkes istediği gibi yazıyor. Tıpkı tarih yazar gibi. Hayatı yazar gibi

tıpkı... Herkes istediği gibi. Kimi diyor ki, bu aşkın masalı, kimi dağın, kimi umudun masalı diyor, kimi hayır diyor bu hayatın masalı... Yazmakla bitmiyor oysa hayat. Yazmak hayatı anlatmaya yetmiyor. Aşk anlatmaya. Dağı, Şirin'i, Ferhat'ı anlatmaya çaresiz kalıyor oysa kağıtlar... Herkes başka bir biçimde, başka bir yürekte, başka bir zamanda ve hayatta aşkı anlatıyor Ferhat ve Şirin'i anlatırken. Herkes biraz kendini anlatıyor. Herkes masalını yazıyor biraz... Kaderini kurguluyor her yazan. Ferhat'ın Şirin'in ve kendi kaderinin tanrısı oluyor kurgulayarak... Masal işte böyle başlıyor.

ŞİRİN

Ferhat'ı ne zaman gördüm, nasıl aşık oldum, hatırlamıyorum. -Her şey sonsuz bir rüya sanki- Onların yazdıkları gibi olmadı ama. Bunu biliyorum. Ben aşık oldum. Tasviri gereksiz.

Ferhat'a aşık oldum. Ben aşık oldum. Kaderimi yazdım. Bir an geldi. Göz göze durduk. Aşık olduk. Ne zamandı o an? Bilmiyorum. Dün müydü? Bu gün mü? Bundan çok uzun yıllar önce mi? Ya da daha yaşamadım mı o anı? Bilmiyorum. Bana söylediler. Sen aşık oldun dediler. Beni dinlemediler. Hep onlar konuştu. Aşkımı bana onlar anlattı. Aşkımı onlardan dinledim. Ama yüreğimden öğrendim. Onların anlattıkları gibi olmadı. Ben sevdaya durdum. Yetmedi sözleri. Benimkiler de yetmez. Yüreğim bilir bir tek. Ben aşık oldum...

Herkes başka bir şey söyledi. Aşkım elden ele, dilden dile nesilden nesle geçti. Değişti. Benim olmaktan çıktı. Kimse bana sormadı. Yazgın bu dediler. Yazgımı çizmeme izin vermediler. Ferhat bir geldi aşık oldum... Ferhat bir gitti aşık oldum. Masal bu ya.....

Dağı delmeye gitti Ferhat. Aşkım yüreğimde gizli kaldı. Kimsenin yazmadığı masalım işte böyle başladı...bir varmış bir yokmuş. Ferhat varmış Şirin yokmuş.

İşte benim masalım böyle başlıyor.

Şirin'in masalı.

Kimsenin yazmadığı. Kimsenin anlatmadığı.

Ne önce ne de sonra. Şimdi siz.

Hangi kalem yazabilir bir kadının aşkını, hangi kağıt, hangi yürek?

Hangi dil söyler bunu?

Şirin'in aşkından Şirin olanlar anlar. Yananlar.
Şirin'in aşkından Ferhat'ın aşkına akıl erdiremeyenler anlar.
Şirin'in aşkından dağın dilini bilmeyenler anlar.
Şirin'in aşkından diyorum....
Hey, Şirin'in aşkından.....
Şirin Ferhat'a aşıkta diyorum.
Evet. Şirin!!!!!!
Siz de mi duymuyorsunuz?
Ya da duyuyor musunuz?

EPİSOD 2

FERHAT'IN İLAHİ AŞKI

1. anlatıcı- Baylar ve bayanlar...
  2. Anlatıcı- Masalımız başlıyoooooor.
  1. anlatıcı- Efendim. Bir varmış bir yokmuş.
  2. anlatıcı- Geç oraları geç.
  1. anlatıcı- Geçemem. Oraları çok önemli.
  2. anlatıcı- Ya herkes biliyor işte. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde...
  1. anlatıcı- Peki. Sen anlat.
  2. Anlatıcı- Tamam canım anlat işte.
  1. anlatıcı- Ne güzel anlatıyordum. Lafımı böldün.
  2. Anlatıcı- Daha başlamamıştın.
  1. anlatıcı- Hiç de bile. Başlamıştım.
  2. Anlatıcı- Aman tamam. Tamam. Başlamıştın. Hadi anlat.
  1. anlatıcı- Araya girmek yok ama. Söz mü?
  2. Anlatıcı- Söz...
  - 1 Anlatıcı-Bir varmış bir yokmuş...
  - 2 anlatıcı- Orayı söyledin.
- (1 anlatıcı ters ters bakar. Ya sabır der gibi içini çeker)*
- 1 anlatıcı- Evvel zaman içinde kalbur saman içinde. Ben dedemin beşiğini tıngır mıngır sallarken.

(bu arada ikinci anlatıcı sıkıntı içinde birinci anlatıcıyı dinliyor. Ama hep sıkıntılı)

1. anlatıcı- Dedem düştü beşikten.
2. Anlatıcı- Of! Karışmayayım diyorum ama çok saçma. Hadi masala gel. Ferhat'a.
1. anlatıcı- Ya dur az kaldı. Sabret. Hem sen hani söz vermiştin?

(2.Anlatıcı utanmış gibi ağzını kapar)

1. anlatıcı- Anam kaptı sopayı. Babam kaptı maşayı. Onlar kovalar ben kaçarım. Onlar kovalar ben kaçarım. Bir de dönüp arkama baktım ki ne göreyim. Bir arpa boyu yol gitmemiş miyim? Neyse efendim. Lafi fazla uzatmayalım...
2. anlatıcı- Uzatsan ne olacaktı kim bilir?

(1. Anlatıcı ters ters bakar)

1. anlatıcı- Zamanın birinde...
2. an- Eeee, Ferhat'a gel. Ferhat'a.
- 1.an- Çatlamadın ya. Geliyoruz.... Zamanın birinde bir saray varmış. Bu sarayda yaşayan iki kız kardeşten küçük olanı yani Şirin sultan bir gün çok hastalanmış.
2. an- Ferhat?
1. an- Patlama. Şirin sultanın ablası Mehmene Banu memleketin dört bir köşesine haberler salmış. Kardeşimi iyileştirene ne isterse vereceğim. Sultanlığımı bile...
2. an- Eeee hani Ferhat?

(1.anlatıcı sinirden çatlamağa üzere)

1. an- Neyse efendim. Memleketin tüm hekimleri seferber olmuşlar. Şirin Sultanı iyileştirebilmek için ellerinden geleni yapmışlar ama nafile... Şirin bir türlü ....
2. an- Yaaa bırak Allah aşkına. Masal anlatmak kiiim, sen kim? Rezil ettin güzelim masalı. Bir ton laf ettin. Daha masala başlayamadın bile.

(1. anlatıcı bozulmuş, sinirli)

1. an- Çok biliyorsan kendin anlat o zaman. ne bu be! İki satır laf ettirmedin insana. Anlat hadi. Buyur. Seni dinliyoruz....
2. an- Anlat sen. Sustum. Tamam. pardon
1. an- Artık hayatta anlatmam. Sen anlat. Çok biliyorsun ya madem.
2. an- Ya. Kızma.
1. an-Yılışma da anlat. hadi . buyur. Ben anlatmıyorum.
2. an- Emin misin?
1. an- Evet. Eminim.

2. An- Efendim. Ferhat adında yakışıklı mı yakışıklı, yetenekli mi yetenekli bir nakkaş varmış, bu nakkaş Şirin sultanın köşkünün nakışlarını işlerken bir gün, işlerin yolunda gidip gitmediğini kontrol etmek isteyen Şirin köşke gelmiş. Ve NA NA NA NA. Ferhat Şirin'i görmüş ve bir bakışta aşık olmuş... Sultan Mehmene Banu, onların evlenmelerine izin vermeyince, Ferhat Şirin'i kaçırmış. Sonra Mehmene Banu'nun adamları Ferhat'a hain bir pusu kurarak yakalamışlar. Mehmene Banu da, bunun üzerine ceza olarak Ferhat'a kimsenin delemeye gitmediği bir dağı delmesini ve şehre su getirmesini emretmiş. Ferhat da dağı delmeye gitmiş.

(anlarınız ki 2. Anlatıcının lafı bitmiştir. Büyük bir gururla selam verir. 1. Anlatıcı küçümseyerek bakar)

1. an- Eeee?

2. An- Ne eeeesi?

1. an- Bitti mi?

2. An- Eeeeeet!

1. an- Nasıl?

2. An- Böyle işte.

1. an- Saçmalama. Hiç böyle masal mı olurmuş?

2. An- Nesi varmış? Beğenemedin mi?

1. an- Beğenemedim. Nasıl aşk masalı bu?

2. an- Böyle bir aşk masalı işte.

1. an- Hiç böylesini duymamıştım. Çok saçma.

2. An- Nedir o saçma olan?

1. an- Benim bildiğim aşk masalları hiç böyle olmaz.

2. An- Nasıl olur peki?

1. an- Yaa, ne bileyim. Ama Bi tuhaflık var.

(düşünür... 2.anlatıcı ona bakmakta.)

1. an- Ne bileyim. Bir şeyler eksik bu masalda ama ne?

2. An- Hiçbir eksiği yok. Tastamam masal işte.

(bu sırada derinden bir gürz sesi duyulmaya başlar. Sahne boyunca ses giderek yükselecektir)

2.an- Bu ses de ne?

1. An- Bilmem.

2. an- Ne tuhaf.

1. an- Sanki biri dağı deliyor.

(1. an hep bu arada masalın eksikliğini düşünmekte)

1. an- Ne eksik? Ne eksik?

2. An- Yaa. Bişey eksik değil. Sen, masalı çok güzel anlattığım için beni kıskanıyorsun ve dolayısıyla bir eksik bulmaya çalışıyorsun. Eksik olan bir şey varsa o da senin...

(1. anlatıcı eksikliği bulmuş lafa girer)

1. an- Buldum. Tabi ya. Şirin eksik bu masalda. Şirin.

2. An- Bana saçmalama diyene bak. Anlattım ya. Duymadın mı? Ferhat Şirin'e aşık olmuş işte.

1. an- Ferhat aşık olmuş tamam da, Şirin ne yapmış?

2. An- Canım o da Ferhat'ın aşkına karşılık vermiş. Onunla kaçmış.

1. an- O aşık olmamış mı? Yani Şirin? Sevdalanmamış mı? Nasıl kaçmış? Niye kaçmış?

2. an- Canım Ferhat kaçalım demiş o da kaçmış işte.

1. an- İyi tamam. Güzel de, sonra? Ferhat dağı delmeye gidince ne olmuş?

(gürz sesi giderek yükselir)

2. an- Nee?

1. an- Diyorum ki, Ferhat dağı delmeye gidince Şirin ne yapmış?

2. An- Neeee? Duymuyorum.

1. an- Şirin diyorum ne yapmış? Ne yapmış Şirin?

2. An- Ferhat onun aşkı uğruna dağı delmeye gitmiş işte. Ferhat'ın erenlere karıştığını bile söyleyenler var.

1. an- Tamam. O da kabul. Ferhat ister ermiş olsun, ister derviş. Şirin'e ne olmuş?

2. An- Şirin'e tapmış be Ferhat. Anlasana onun aşkı uğruna dağları delmeyi göze almış....

1. an- Oof! Duyamıyorum seni.... Şirin'e ne olmuş diyorum?

2. An- Haaa. Anladım. Ne olacak? Şirin oturmuş beklemiş.

1. an- Efendim?

2. An- Oturmuş beklemiş herhalde diyorum.

1. an- Duyamıyorum.

2. an- Beklemiŝŝŝ.!!!!

1. an- Duyamıyorum.

Işık kararır.....ses kesilir.....

EPİSOD 3

FEDAKARLIK

Mehmene Banu sıkıntıyla dolanmakta.

M. Banu- Of! Sıkıntıdan çatlayacağım. Sen sultan ol. Komutanlara, vezirlere, emrindeki onca adama hükmet, koskoca devleti yönet. Ama bir tek dostun, sevenin bile olmasın. Bu hayat böyle bir başına mı geçecek? Şirin de bir iki seneye kalmaz kaptırır birine gönlünü. Evlenir gider. Sonra kaldım mı koskoca sarayda bir başıma? Of! Ne yapmalı. Mısır sultanı?... olmaz. Çok esmer. Sevmem ki esmer erkek. Ne o öyle, çingene gibi. Ha, Rus çarı fena değil. Kaç zamandır da haber gönderip duruyor. Olabilir aslında. Ama yok olmaz. Şimdi bir sürü bürokratik iş. Evlendik diyelim. Hangi ülkede yaşayacağız? Kim nereyi yönetecek? İki ülke birleşecek mi? Oo, bir sürü mesele...hem o gavura hiç güven olmaz. Çok hırslı... geç... Ya peki bu Acem sultanı. Aman yok. Yok. Dalgul dungul bi adam. Görgüsüzün teki. Nıt. O da olmaz. Of! Şart mı sanki evlenmem. Şart ya. Böyle tek başına kocayıp gidecek miyim? Hiç de sevmiyorum yalnızlığı. Aman neyse. İyi ki Şirin var. O da olmasa hepten yalnızım. Bir tek arkadaşım bile yok. kimse sultanım diye korkudan yanıma yaklaşmıyor ki...ben mi korkutuyorum acaba insanları? Sultanlığım mı?

Odaya sıkıntıyla dadı girer.

Dadı- Sultanım.

m. banu- Ne o dadı? Ne bu telaş?

Dadı- Şey nasıl söylesem?

m.banu- Söyle dadı. Korkma.

Dadı- Şirin hasta sultanım.

m.banu- Ne dedin?

Dadı- Şirin. Hastalandı.

m. banu- Sen ne dediğinin farkında mısın dadı? Nasıl hastalanır?... Nesi var?

Dadı- Bilmiyorum. Bilmiyorlar.

m. banu- Hekim başı ne diyor peki?

Dadı- Pek bir şey diyemiyor o da. Bir çare bulamadı henüz.

m. banu- Sen ne demektesin dadı? Şirin hastalandı ve de bir çaresi yok mu demektesin?

Dadı- Müneccim başı da yıldızlardan sordu ama o da bir çare bulamadı.

m.banu- Nasıl çare bulamaz? karşıma geçmiş bana şirin ölecek mi demektesin? Kardeşim. Kanımdan canımdan çok sevdiğim kardeşim ölecek mi demektesin dadı?

Dadı- Bağışlayın sultanım.

m. banu- Hekim başının da, müneccim başının da canı cehenneme. Vurdururum kellelerini olur biter... yok. Onların da bir günahları yok elbet...derhal memleketin dört bir yanına haber salınsın, kardeşimi iyi edecek biri çıkarsa ona tüm servetimi, sarayımı, hatta sultanlığımı vermeye hazırım. Ne duruyorsun? Hadi. Hemen.

Işık kararır. Yanar.

m.banu sıkıntılı dolanmakta.

m. banu- Sultanım diyordum. Her şeye gücüm yeter. Her derde çare, her kalleşliğe ceza, her isyana korku, her savaşa zafer getirir sanıyordum sultanlığım. Yetmedi. Yetmezmiş demek ki. Ah şirinim. Sana bir şey olursa yaşayamam... hadi bakalım Mehmene Banu. Yüce sultan. Ölümüne de çare bul da göreyim seni... of! Ben onsuz yaşayamam.

Birden full ışık dolar.

Mehmene Banu'nun gözü kamaşır. Geleni göremez. Ama birinin geldiğini anlamış.

M. banu- Kim var orada?

Korku- Korkmayın sultanım.

M. banu- Korktuğumu da kim söyledi? Kimsin sen? nasıl girdin buraya? Kim aldı seni içeri?

Korku- Beni içeri siz aldınız. Beni siz çağırdınız.

M. banu- Neler saçmalıyorsun sen? Ben kimseyi çağırmadım. Kimseye açmadım kapıyı.

Korku- Zaten bir kapıdan girmedim. Bir Kapıdan da çıkmayacağım. bildiğimiz anlamda bir kapı değil benim girdiğim.

M. banu- Anlamıyorum seni.

Korku- Anlıyorsunuz. Anlıyorsunuz da anlamazlıktan geliyorsunuz.

M. banu- Kimsin sen?

Korku- Yoksa tanımadınız mı beni?

M. banu- Eeee, yeter. Nöbetçiler.

Korku- Korkuyorsunuz sultanım. Korkmayın. Benden korkmanızın hiçbir anlamı yok. Mantiği da. Kimse korkudan korkamaz. İnsan bir kere korkusuyla yüzleşmeye görsün. Korkacak hiçbir şey kalmaz.

M. banu- Ne yani? Sen şimdi bana...

Korku- Evet . Bütün hayatınız boyunca içinizde taşıdığınız o yürek sıkıntısı.

M. banu- Neler oluyor? Nöbetçiler.

Korku- Sizi kimse duymaz. Boşuna bağırmayın. Her insanın hayatında en az bir kere böyle bir yüzleşme yaşaması şarttır. Korkusuyla -ya da kaderiyle mi demeliyim-; karşı karşıya durup pazarlık etmesi. birbirinin gözlerine bakması... kaçınılmaz bir durumdasınız sultanım. Ve kaçacak hiçbir yeriniz yok. Şimdi sizin zaman diye algıladığınız şeyin çok dışındayız. Başka bir yerde ve başka bir boyutta. O yüzden nöbetçileriniz sizi duyamaz. Boşuna yormayın kendinizi...

m. banu- Ne istiyorsun benden?

Korku- Ben sizden bir şey istemiyorum. Siz benden bir şey istiyorsunuz.

M. banu- Bir insan korkusundan ne isteyebilir ki?

Korku- Onu içinden atmayı mesela...bu mümkün olmasa da!

M. banu- İçimde olmasan da eskisinden de beter bu durum.

Korku- Merak etmeyin. Tek korkan siz değilsiniz. Herkes bir şeylerden korkar. Ama kişiden kişiye ve öncelik sırasına göre değişir. mesela halkınızı en çok korkutan susuz kalmak değil mi?

M. banu- Evet. Hala bir çare aramaktayım onların korkularına.

Korku- Pek bir çaresi de yok gibi.

M. banu- Halkımı susuz bırakacak değilim.

Korku- Bunu onlara da söylemeniz iyi olur. Çünkü korkularından ölecek garipler. Tüm korkuları bu şimdi onların. Tabi, bir sultanın korkusu susuz kalmak gibi yaşamsal bir korku olamaz. Göreceli olarak yaşamsal aslında. sizi en çok korkutan nedir sultanım?

M. banu- Sen daha iyi bilirsin. Sen söyle... bunun için karşımda değil misin zaten?

Korku- Haklısınız. ben gelmeden az önce, Şirin'i kaybetmekten korkuyordunuz, öyle değil mi?

M. banu- Evet.

Korku- Bu yüzden buradayım. o yaşayacak.

M. banu- Sahi mi söylüyorsunuz? Nasıl?

Korku- Her şeyin bir bedeli vardır sultanım. Bunu siz benden daha iyi bilirsiniz.

M. banu- Bilirim. Ne istiyorsun? Söyle. Canımı mı?

Korku- Çok yüce gönüllüsünüz sultanım. Ama canınızı istemem. Siz ölümden korkmuyorsunuz. Bunu biliyorum.

M. banu- Ne istiyorsan yapmaya hazırım. Yeter ki şirinin yaşasın!

Korku- Birazdan içinize döneceğim. en yoğun halimle. En büyük korkunuz olarak... en büyük korkunuz ne?

M. banu- Kendin de söyledin ya? En çok korktuğum Şirin'i kaybetmek.

Korku- İnsan korkusunu asla kandıramaz.

M. banu- Ya ne peki?

Korku- Yalnızlık değil mi en büyük korkunuz? Şirin ölecek olursa büsbütün yalnız kalacaksınız...yalnızlık değil mi en büyük korkunuz?

M. banu- Söyledin işte. Tekrar mı edeyim.

Korku- Şirin'in hayatına karşı korkunuz. Sizden bunu istiyorum.

M. banu- Şirin yaşacak mı?

Korku- Siz sonsuza kadar yalnız kalmayı kabul ederseniz, Şirin yaşayacak. Ama iyi düşünün.

M. banu- Kabul.

Korku- Emin misiniz?. Bundan böyle tüm hayatınız yalnız geçecek. Sonsuza kadar. Hatta daha da ötesi... Ne kadar çabalasanız da bu değişmeyecek. Yalnızlık

yazgınızın adı olacak... karar vermesi çok zor. O yüzden Acele etmeyin. İyi düşünün.

M. banu- Yeter ki Şirin yaşasın.

Korku- Siz Şirin'i gerçekten çok seviyorsunuz. hiçbir insanın hiçbir insanı sevmeyeceği kadar çok... Siz sevmeyi biliyorsunuz... Kimse sizin yaptığınızı yapmazdı inanın bana yapmazdı!

M. banu- Ben yaparım.

Işık kararır.

Aradan zaman geçmiş. Şirin yakalanıp saraya getirilmiş.

Başı önde.

m. banu- Evet. Seni dinliyorum.

Şirin- Seviyorum abla. Çok seviyorum.

m.banu- Beni çiğneyip onunla kaçmayı göze alacak kadar çok öyle mi?

Şirin- Lütfen anlamaya çalış. Onu gördüğüm andan beri hiçbir şeyin önemi yok benim için.

m.banu- Benim de mi?

Şirin- Öyle söylemek istemedim. Bu gün yaşıyorsam, nefes alıyorsam, sevebiliyorsam, Ferhat'ı seviyorsam bu senin sayendedir abla. Ama...

m. banu- Ya ne?

Şirin- Nasıl anlatılır bilmiyorum. Ama bir saniye bile onsuz olamayacak kadar çok seviyorum abla. Çok.

m. banu- Anlıyorum.

Şirin- Çok teşekkür ederim abla. Sen dünyanın en iyi insanısın. Biliyordum. Bizi bağışlayacağını biliyordum.

m.banu- Biz mi dedin?

Şirin- Yoksa?

M. banu- Korkma. Onun Boynunu vurdurtamayacağım. Zindana da atmayacağım.

Şirin- Ablacığım. Sultanım.

m. banu- Ama suçu cezasız kalmayacak. Mehmene banunun sarayından üstelik kız kardeşini kaçırmak cezasız kalmaz.

Şirin- Abla?

m. banu- Demir dağı deiecek. Şehre su getirecek.

Şirin- Ama demir dağ delinmez. Delinemez.

m. banu- Cezası budur. demir dağı deiecek. Şehre su getirecek. Ancak ondan sonra birbirinizin olabilirsiniz.

Şirin- Demir dağ delinemez.

m. banu- Sultanlık da çiğnenemez.

Şirin- Sen sevmeyi bilmiyorsun abla. Sultanım siz sevmeyi bilmiyorsunuz.

HALK

Uzaklarda hep bir gürz sesi. Bir de alttan bir halk ezgisi mırıltısı gelebilir.

2.kadın- Bana bir bardak su verir misin kardeş?

1.kadın- Sen buralı değilsin galiba.

2.Kadın- Nerden anladın?

1.kadın- Burda kimse kimseden su istemez.

2.kadın- O niye o?

1.kadın- Kimsenin içmeye bir bardak suyu yok da ondan.

2.kadın- Allah allah? e peki nasıl yaşıyorsunuz susuz? Göçsenize.

1.kadın- Su yok diye göçölür müymüş? İnsanın doğup büyüdüğü yeri bırakıp göçmesi o kadar kolay mı?

2.kadın- Ama böyle susuz yaşanmaz ki!

1.kadın- Sesi duymuyor musun?

2.kadın- Sahi ne sesi bu?

1.kadın-Demirdağ can çekişiyor. Yakında allahın izniyle suya kavuşacağız.

2.kadın-Hadi hayırlısı. Nasıl olacakmış bu?

1.kadın- Ferhat'ın aşkı sayesinde.

2.kadın- Ne biçim bir aşkmış bu?

1.kadın- Böyle bir aşk ancak masalarda olur.

2. kadın- Bu da masal değil mi zaten?

1.kadın- Efendim?

2. kadın- Yok bir şey?

1.kadın- Kaç zaman geçti. Hala dağı delmek için canla başla uğraşmakta Ferhat.

2.Kadın- Kaç zaman geçti?

- 1.kadın- İki yıl oldu benim bildiğim.
2. kadın- Delebildi mi dağı bari?
- 1.kadın- O dağ kolay kolay delinmez. Hiçbir baba yiğit beceremedi bu güne kadar.
- 2.Kadın- Peki o halde neden bırakmadı bu işi?
- 1.kadın- O bıraksa sevdası bırakmaz.
- 2.Kadın- Demek sevdası uğruna deliyor dağı.
- 1.kadın- Elbette. Ne sandın?
- 2.Kadın- Şehre su getirmek için sandım.
- 1.kadın- İkisi bir aslında. Yüreğiyle bileği bir işlemekte. Kahraman oldu Ferhat.
Artık herkes ondan yiğit Ferhat diye bahsediyor.
- 2.Kadın- Dağı deldiği için mi?
- 1.kadın- Hayır sevdalı olduğu için.
- 2.Kadın- Peki neden sevdalısının yanında değil de gidip koskoca dağı delmeye çalışıyor?
- 1.kadın- Mehmene banunun işi bu. O emretti. Ferhat dağı delsin ben de Şirin'i ona öyle veririm dedi. O ne mendebur cadıdır o. Kız kurusu ne olacak. kıskandı tabi gençlerin aşkını.
- 2.kadın- Niye kıskansın ki kardeşi?
- 1.kadın- Kimse çıkmadı onu isteyen de ondan. Bir başına geberip gidecek meymenetsiz.
- 2.Kadın- Ee Peki durduk yerde mi istedi bunu Ferhat'tan?
- 1.kadın- Yok. Ferhat Şirin'i kaçırdı. Sonra yakalandı. Cezası da dağı delmekmiş kadersizin.
- 2.Kadın- Ya. Vah. Vah. Yazık koç yiğide. Ne aşkmış ama. Sen git. Koca dağı delmeye kalk. Aşka bak. Biz de kendimizi kadın sanıyoruz.
- 1.kadın- Erkek dediğin böyle olur. Sevdadan yanıp tutuşur da, yine de gıkını çıkarmaz. Deler koca dağı. Bir değil on yılda geçse bak görürsün delecektir dağı.
- 2.Kadın- Dağı delicem derken sevda çektiğini unutmasa bari garip....

EPİSOD 4

KISSADAN HİSSE

Dadı sabırla Şirin'in saçlarını örmekte.

Şirin- Sevda nedir dadı?

Dadı- Bu kocamış ne bilirmiş sevdayı sultanım.

Şirin- Sen hiç sevmedin mi dadı?

Dadı- Ooo, bizden geçti artık.

Şirin- Niye öyle söylüyorsun dadıcığım. İnsan yaşlanınca sevmez mi olur?

Dadı- Yooo. Yine seversin ama. Başka türlü. Çocuklarını seversin...

Şirin- Ya kocasını? Sevdalısını?

Dadı- Kocadan sevdalı mı olurmuş sultanım?

Şirin- Olur ya. Niye olmasın. Soruma cevap vermedin dadı. İnsan yaşlanınca sevmez mi olur? Sevdalısını.

Dadı- Yani. Ne bileyim. Niye soruyorsunuz bunları?

Şirin- Hiç. Merak ediyorum. İnsan ne zaman öğrenir sevmeyi? Ne zaman bıkar sevmekten? Ya da sevmekten bıılır mı?

Dadı- İnsan severse sever. Sevmezse de yüreği taş tutmuş demektir. Sevmez.

Şirin- O kadar kolay mı gerçekten? Yani sevmemek?

Dadı- Ay ben ne bileyim. Benim de kafamı karıştırıyorsunuz.

Şirin- Ben güzel miyim dadı?

Dadı- Hem de çok...

Şirin- Yaşlanıyor muyum?

Dadı- Ay hiç güleceğim yoktu. Yaşlanmak mı? Durun bakalım. Ooo.

Şirin- Zaman sultan da olsan akıp gidiyor. Zaman adil dadı.

Dadı- Siz daha büyüyorsunuz sultanım. Yaşlanan biri varsa o da benim.

Şirin- Bana ne olur cevap ver dadı! Yaşlanınca insan sevmez olur mu?

Dadı- Sever elbet. Niye sevmesin.

Şirin- Bıkmaz mı sevmekten?

Dadı- Yani. Ne bileyim. Bıkmaz herhalde. Ama başka bir türlü olur sevdası. Yanıp tutuşmaz da belki, ne bileyim, öyle işte, alışır belki.

Şirin- Sen benim yerimde olsaydın alışır mıydın dadı? Yani sen Şirin Sultan olsaydın. Senin Ferhat'ın da dağı delmeye gitseydi ve ne zaman döneceğini bilmeseydin.

Dadı- Sizin sevdiğiniz dillere destan yavrum... Ben böylesini ne gördüm ne işittim. Ha, Bir de taaa, ben çocukluğumda bildiğim bir sevda hikayesi vardır ama o sizinki gibi değil elbet.

Şirin- Anlatsana dadı. Noolur. Hadi.

Dadı- İstiyor musunuz gerçekten?

Şirin- Evet. Noolur dadı.

Dadı- Peki... Ben daha çocuktum. Bizim bir komşumuz güzel Hacer derler, genç bir kız vardı. Sizden güzel olmasın dillere destandı güzelliği. Çok isteyeniydi. Ama onun gönlü bir balıkçıdaydı. Balıkçı da balıkçı ha. Aslan gibi. Fakir makir ama yüreği de bileği de sağlam delikanlıydı. Bunlar kendi aralarında anlaştilar. Ben dedim ya küçüğüm. Sonradan annem anlattıydı. Neyse, Hacer'in babası epey bir başlık parası istedi Hacer için. Ne de olsa bir evin bir kızı. Eee balıkçı fakir. Nereden bulacak o kadar parayı? Bir gün çevirdi Hacer'i yolda. Ben dedi başlık parası için denize gidiyorum. Ne kadar balık varsa deryada çekip çıkaracağım. Hepsini. İrisini ufağımı. Bekle beni. Kimselere varma. Olur dedi Hacer. Beklerim. Gitti balıkçı. Denize. Bekledi Hacer. Kapısını çalanların ayakları kesildi bir süre sonra. Anası babası da baktılar ki Hacer kimseye varmıyor, öyle denize dalmış balıkçısını beklemekte, ses etmez oldular sonradan sonraya. Zaten birkaç zaman sonra kapılarını çalan da kalmadı. Ama dönmedi balıkçı. Hacer bekledi.. Aradan çok zaman geçti. Balıkçıdan bir haber duyuldu neden sonra. Dediler ki başka bir şehirde dul bir kadınla evlenmiş balıkçı. Dul kadın bunu ölümden mi kurtarmış ne. Duydu bunu Hacer. İnanmadı. Bekledi yine. Sonra bir gün biz Hacer'i hep öyle denize bakacak sanırken haber saldı Hacer'in annesi. Hacer'i isteyen çıkarsa Hacer evlenmeye hazır diye.

Şirin- Eee sonra?

Dadı- Evlendi Hacer. Denizi olmayan bir şehre gitti kocasıyla. Geçenlerde haber geldi. İki de rahmetli olmuşlar.

Şirin- Hacer ve balıkçı mı?

Dadı- Hacer ve kocası. Yan yanaymış mezarları.

EPİSOD 5

ZAMAN GEÇER.... HERKES İÇİN.

EPİSOD 6

MASALDAN UZAKLARA

-Şirin beklemekte. Yaralı bir kaplan gibi Şirin. Şirin'in yüreği zamanın mengenesinin insafında. Şirin beklemekte. Ferhat dağı delecek. Ferhat aşkıyla ödeşecek. Şirin bekleyecek. Yaralı bir yürek Şirin şimdi. Şirin beklemekte. (ilk anlatıcı)

-Bekliyorum. Beklerim. Bir değil on yılda sürse beklerim. Ama böyle eli kolu bağlı, hiçbir şey yapmadan, hiçbir şey yapamadan beklemek. İşte bu delirtebilir insanı. Bir yürek aşktan usanmaz belki. Bu yürek aşktan usanmaz ama beklemek. Ya beklemek.

-Şirin bekleyecek. Yapacak hiçbir şeyi olmadığı için. Başka bir seçeneği olmadığı için bekleyecek. Sabredek. Sonsuz bir masalı yazacak yeniden. Kadınlığın masalını yazacak sessizce. Sabrederek. (Halk)

-Allahım sen bana sabır ver. Sen bana sabır ver Allahım. Sen bana hiçbir şey yapmamaya katlanma gücü ver. Böylece kalmaya. Sessiz ve sabırlı. Sessiz ve sabırlı. Boğuluyorum. Sabrımdan boğuluyorum. Sen bana sabır ver. Beklemek için güç ver. Susmak için.

-Beklemeyi bilmek. Öyle kolay ki söylemesi. Bekleyeceksin. O kadar kolay mı peki beklemesi? Durmak. Sabır anıtı gibi. İnsanlık kadar eski bir bilmeceyi

yeniden yeniden sormak. Durmak. Hiçbir şey yapmadan. Yazgını bir dağın insafına bırakarak. (Şirin)

-Keşke, ah keşke ben delseydım dağı. O bekleseydi beni. Ben delseydım. Her gürz darbesi biraz daha sustururdu içimi. Biraz daha umut dolardı yüreğime. Ferhat'ıma bileğimin ve yüreğimin hakkıyla kavuşacağımı bilmenin kıvancıyla biraz daha heyecanlı, canla ve de başla delmek dağı. Ah ne güzel. ne onur verici bir uğraş. Ama bir de bana bak. Ne yapıyorum ben? Güzeller güzeli Şirin. Uğruna Ferhat'ın dağları deldiği Şirin. Bekliyorum. Yaralı bir köpek gibi.

-Bekliyor Şirin. Bekleyecek. Yaralı bir kaplan gibi bekleyecek. Susacak Şirin. Kimseler anlamayacak ona bakarken beklediğini. Gözle görülmeyecek beklemesi. Elle tutulmayacak. Ferhat koca dağı delecek. Şehre su gelecek. Bir yıl belki bin yıl sürecek. Ama Şirin bekleyecek. Kimse, kendi bile görmeyecek beklemesinin resmini. Görünmez olacak Şirin de tıpkı beklemesi gibi. (Dadı)

-Elle tutulmazsa, gözle görülmezse yok mudur gerçekten hiçbir şey ? Kaderimiz nedir peki? Yazgı nedir? Aşk nedir? Bekleyeceğim. Kimse bilmesede, görmesede... Ben Şirin gibi gözüksede bekleyeceğim. Ancak beklemesini bilenler bekleyebilir. Ancak beklemesini bilenler kendinden başka bir ben yaratmasını becerebilir. Beklemeyi bilen bir ben yaratmak hiçbir masalcının işi değildir.

-Şirin'i seviyor Ferhat. Hem de çok. Uğruna dağlar delecek kadar çok. Dağı delecek Ferhat. Şehre su getirecek. Ferhat'ın masalını yazmak kolay olacak. Denecek ki, Ferhat aşık oldu. Uğruna dağları deldi sevdiği kız için. Ferhat, bu yüzden Ferhat olacak. (Soytarı)

-Ferhat, seni seviyorum Ferhat. Bir masaldan sonsuza dek sürgün edilecek kadar çok seviyorum seni. Bana düşen beklemekmiş bu masalda. Masaldan sürgün olmakmış öte anlamda. Ama bekleyeceğim. Yazgım bu olduğu için değil. Yazgımı seni bekleyerek yeniden yazdığım için. Ben istediğim için, Bunu haykırdığım ve kimse duymadığı için.

-Sus Şirin. Sana yakışan susmaktır çünkü. Her kadın gibi onurla taşı yazgını. Sus Şirin. Söylediğin anda beklemek beklemek olmaktan çıkar artık Şirin. Bilmiyor musun bunu? Görmüyor musun/ anlamıyor musun? Söylersen görünür kııarsın, sus, bağııırsan anlamlı kııarsın, sus, sesini çıkarma. Onurunu utanca çevirme. Onurundur beklemek. Belki de tek onurun budur Şirin. (Mehmene Banu)

-Hayır. Duyun beni. Bakın bana. Görün beni. Bana da bir yer açın bu masalda. Ben bekliyorum. Ben güzeller güzeli Şirin sultan, ben tüm sıfatlarımı terk ediyorum. Her zaman güzel, her zaman sabırlı, her zaman sessiz olmak onurunu masalcılara iade ediyorum. Ben Şirin. Sadece Şirin. Bakın görün duyun ben bekliyorum. Beni de alın masalınıza. Birkaç satır yazın. Bir cümle de yeter. Şirin de bekledi deyin. Sabırla. Bekledi Şirin.....